

Sygn. akt I C 185/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Lisowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2023 roku

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. M. kwotę 13 491,80 zł (trzydzieści tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt jeden złotych 80/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 09.05.2022r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda P. M. kwotę 5 317,00 zł (pięć tysięcy trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 1 699,39 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 39/100) tytułem zwrotu wydatków tymczasowo pokrytych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 185/22

UZASADNIENIE

P. M. wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 12 386,85 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki S. o nr rej. (...) w zdarzeniu z dnia 19 kwietnia 2021 roku, a także o zapłatę kwoty 735,95 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty 12 386,85 złotych od dnia 20 maja 2021 roku do dnia 3 maja 2022 roku.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 19 kwietnia 2021 roku powstała szkoda, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. o nr rej. (...) będący własnością powoda.

Szkoda została zgłoszona pozwanej, a następnie zarejestrowana przez nią pod nr (...) Pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania wskazując, że do uszkodzenia pojazdu powoda nie mogło dojść w deklarowanych okolicznościach.

Powód wskazał, że z kalkulacji sporządzonej przez (...) wynika, że rzeczywisty koszt naprawy ww. pojazdu kształtuje się na poziomie 12 386,85 złotych. Powód podkreślił, że pozwana w swoich wyliczeniach zastosowała zupełnie nieuprawnione urealnienia na części zamiennie oraz w kilku przypadkach zastosowała zamienniki, a nie części oryginalne pochodzące od producenta pojazdu. Ponadto ograniczono ilość niezbędnych roboczogodzin, a także zastosowano zaniżoną stawkę za roboczogodzinę. Ponieważ pozwana nie wypłaciła dotychczas żadnego odszkodowania, do zapłaty pozostało 12 386,85 złotych.

Powód wskazał nadto, że w celu ustalenia rzeczywistego kosztu naprawy ww. pojazdu powód zlecił wykonanie stosowanej kalkulacji naprawy. Koszt tej kalkulacji wyniósł 369 złotych.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, pozwana wskazała, że szkoda z dnia 19 kwietnia 2021 roku została zgłoszona przez właściciela pojazdu P. M. w tym samym dniu za pośrednictwem formularza internetowego.

W toku likwidacji szkody pozwana nabrała wątpliwości co do prawdziwości oświadczeń o przebiegu zgłoszonej kolizji i postanowiła zweryfikować przebieg zdarzenia. W ocenie pozwanej do zdarzenia nie mogło dojść w okolicznościach wskazywanych przez poszkodowanego.

Nadto pozwana podkreśliła, że nawet jeżeli do zdarzenia z dnia 19 kwietnia 2021 roku doszło to uznać należy, że powód przyczynił się do jego zaistnienia. Pozwana wskazała, że odszkodowanie powinno zostać odpowiednio ograniczone. Pozwana zakwestionowała również żądanie pozwu co do wysokości, wskazując, że dochodzone roszczenie jest zawyżone. W ocenie pozwanej kosztorys wykonany na zlecenie powoda nie odzwierciedla w prawidłowy sposób kosztów naprawy przedmiotowego samochodu, a pozwana ją zakwestionowała. W kosztorysie ujęto naprawę uszkodzeń pojazdu S., które nie pozostają w związku przyczynowym z kolizją. Ponadto w kalkulacji tej uwzględniono wyłącznie ceny części zamiennych oznaczonych symbolem O, co zdaniem pozwanego w realiach tej sprawy nie jest prawidłowym zabiegiem.

Pozwana zwróciła uwagę, że istotnym dla rozstrzygnięcia jest to czy samochód S. po kolizji został naprawiony, czy też nie. Pozwana podkreśliła, że faktyczny koszt naprawy jest istotny dla rozstrzygnięcia.

Pozwana wskazała, że powód nie udowodnił, że zapłacił za kalkulację naprawy i tym samym nie wykazał, że poniósł koszt wykonania kalkulacji naprawy.

Pozwana podkreśliła, że powód po zgłoszeniu szkody nie wyzywał pozwanej do zapłaty kwoty, której się obecnie domaga. W jej ocenie trudno uznać, ażeby pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem dochodzonego świadczenia skoro dopiero w pozwie powód wskazał kwoty jakiej się domaga. Upřednio nie doszło więc do przekształcenia zobowiązania bezterminowego w zobowiązanie terminowe, co uzasadniałoby naliczanie odsetek. Nie sposób zatem uznać, że strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia, które nie zostało określone co do wysokości.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 kwietnia 2021 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. o nr rej. (...) będący własnością P. M.. Sprawca kolizji posiadał polisę OC wystawioną przez (...) Spółkę Akcyjną.

Do przedmiotowego zdarzenia doszło w ten sposób, że pojazd S. poruszał się za pojazdem P. – pojazdem sprawcy, drogą między B. a D.. Po minięciu mostu kierujący P. włączył kierunkowskaz i rozpoczął wyprzedzanie. W danej chwili na drodze nie było innych pojazdów. Podczas wyprzedzania pojazdu P. przez pojazd S. – pojazd P. zaczął zmieniać tor jazdy i zjeżdżał w kierunku lewego pobocza, wjeżdżając na lewy pas, którym poruszał się pojazd S.. Doszło do

pierwszego kontaktu pojazdów – zderzenie się lusterkami. Pojazd S. poruszał się z większą prędkością od pojazdu P.. Pojazd S. uderzył prawym lusterkiem w lewe lusterko pojazdu P.. W pojeździe S. doszło do uszkodzenia obudowy lusterka. Pojazd S. kontynuował wyprzedzanie, kierując się ku lewej krawędzi jezdni. Prędkość w kierunku bocznym była niższa niż pojazdu P., w związku z czym doszło do kontaktu listwy bocznej zderzaka P. z okładziną zderzaka S.. W dalszej kolejności doszło do kontaktu światła kierunkowskazu bocznego lewego P. z poszyciem drzwi prawych S.. Lusterko pojazdu P. dalej znaczyło ślad na górnej części drzwi przednich prawych S.. Kierujący pojazdem S. przestał zjeżdżać na lewe pobocze korygując tor jazdy. Doszło do kontaktu błotnika przedniego lewego oraz okładziny zderzaka P. z błotnikiem przednim prawym oraz poszyciem drzwi prawych przednich S.. Doszło do kontaktu koła lewego P. z dolną częścią poszycia prawych drzwi oraz listwą dolną prawych drzwi S.. Lusterko P. w dalszym ciągu znaczyło ślad na górnej części drzwi przednich prawych pojazdu S.. Po chwili P. ponownie zaczął napierać na pojazd S.. Listwą ochronną zderzaka- P. znaczył ślad po listwie ochronnej przednich drzwi S.. Ponownie doszło do kontaktu kierunkowskazu bocznego lewego P. z poszyciem drzwi przednich lewych S., a jednak tym razem kierunkowskaz wisiał na przewodzie zasilającym i został poderwany przez pęd powietrza. Na drzwiach kierowcy pozostał ślad w postaci „odbitej szpachli” na wysokości mocowania kierunkowskazu oraz ślady otarć. W końcowej fazie doszło do kontaktu stref między drzwiami przednimi i tylnymi prawymi pojazdu S., a błotnikiem i drzwiami lewymi pojazdu marki P.. Uszkodzeniu uległy listwa drzwiowa przednia i tylna prawa w pojeździe S.. Następnie kierujący pojazdem S. rozpoczął hamowanie. Doszło do kontaktu pojazdów w okolicy nadkola tylnego S.. Był to ostatni kontakt pojazdów.

Kierujący pojazdem S. nie miał możliwości uniknięcia zdarzenia.

Koszt naprawy pojazdu przy użyciu oryginalnych części zamiennych z logo producenta pojazdu zostały określone na kwotę 14 399,70 złotych.

(dowód: zeznania świadka P. S. e-protokół z 20.09.2022 r. [00:06:30], [00:06:44], [00:12:36] k. 134v, zeznania powoda P. M. [00:16:03], [00:16:13] k. 134v, opinia biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego, techniki motoryzacyjnej, bezpieczeństwa ruchu drogowego maszyn, urządzeń k. 159-234, opinia uzupełniająca k. 318-322 oraz k. 353-360)

P. M. zgłosił szkodę (...) Spółce Akcyjnej w dniu 19 kwietnia 2021 roku.

Decyzją z 10 lipca 2021 roku (...) Spółka Akcyjna odmówiła P. M. wypłaty odszkodowania za uszkodzony pojazd. Ubezpieczyciel wskazał, że analiza ruchu oraz uszkodzeń pojazdów uczestniczących w zdarzeniu wykluczyła możliwość uszkodzenia pojazdu S. w deklarowanym zakresie oraz okolicznościach. Z uwagi na brak korelacji pod względem zakresu, rozmiaru i usytuowania zgłoszonych uszkodzeń pojazdów S. oraz P. nie mogło dość w okolicznościach opisanych w zgłoszeniu szkody.

(dowód: akta szkody pod nazwą akta zapisane na płycie CD k. 97)

P. M. w celu ustalenia rzeczywistego kosztu naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe marki S. o nr rej. (...) na skutek zdarzenia z dnia 19 kwietnia 2021 roku zlecił wykonanie stosownej kalkulacji naprawy. Koszt wykonanej kalkulacji wyniósł 369 złotych.

(dowód: kalkulacja naprawy k. 10-17, faktura k. 18)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie – przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że w dniu 19 kwietnia 2021 roku właściciel pojazdu P. posiadał polisę OC wystawioną przez (...) Spółkę Akcyjną.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się na ustaleniu, czy do powstania uszkodzeń w pojeździe S. o numerze rejestracyjnym (...), ustalonych podczas oględzin tego pojazdu przeprowadzonych w toku postępowania likwidacyjnego szkody, doszło w dniu 19 kwietnia 2021 roku w deklarowanych przez powoda okolicznościach, a następnie na ustaleniu wysokości należnego powodowi odszkodowania.

W tym celu Sąd, na wniosek obu stron, dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego, techniki motoryzacyjnej, bezpieczeństwa ruchu drogowego, maszyn, urządzeń.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że biegły stwierdził, iż w okolicznościach podanych przez uczestników zdarzenia z dnia 19 kwietnia 2021 roku tj. P. M. i P. S. mogło dojść do powstania zgłaszanych uszkodzeń w pojazdach S. i P. z wyłączeniem obręczy kół S.. Biegły podkreślił, że pojazdy posiadają wzajemnie adekwatne uszkodzenia w odpowiednich strefach kontaktu zgodnie z torem ruchu poruszających się pojazdów, który pokrywa się z okolicznościami deklarowanymi przez uczestników. Prawie wszystkie uszkodzenia opisane w niniejszej opinii ze sobą korespondują z wyjątkiem zgłaszanych uszkodzeń elementów obręczy koła przedniej i tylnej prawej.

Biegły wskazał również, że powód przed rozpoczęciem manewru wyprzedzenia włączył lewy kierunkowskaz tj. zasygnalizował manewr zmiany kierunku, na drodze nie było innych uczestników ruchu oraz jadący przed nim kierujący pojazdem P. nie sygnalizował zamiaru skrętu w lewo. W ocenie biegłego nie było przeszkód, aby rozpocząć w sposób bezpieczny manewr wyprzedzania. Nadto, jak wskazał biegły, powód nie miał możliwości uniknięcia zdarzenia.

Biegły ustalił koszty naprawy pojazdu przy użyciu oryginalnych części zamiennych z logo producenta pojazdu na kwotę 14 399,70 złotych.

Zgodnie z poleceniem Sądu, na wniosek strony pozwanej biegły sporządził również wycenę kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu z uwzględnieniem cen nowych części zamiennych alternatywnych oznaczonych symbolem Q, bez logo producenta pojazdu raz średniej stawki za roboczogodzinę na rynku lokalnym koszt został określony na kwotę 14 372,70 złotych brutto.

Natomiast oszacowany koszt naprawy z części zamiennych alternatywnych jakości P i PJ bez logo producenta oraz średniej stawki za roboczogodzinę na rynku lokalnym określony na kwotę 13 603,05 złotych brutto.

Biegły podkreślił, że naprawa pojazdu z użyciem części innych niż oryginalne z logo producenta pojazdu nie spełnia norm homologacyjnych producenta w zakresie bezpieczeństwa osób poruszających się pojazdem.

W opiniach uzupełniających biegły podtrzymał swoje stanowisko.

Sąd w pełni podziela opinie biegłego, bowiem spełniały one stawiane im wymogi, odzwierciedlały staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadały w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. W szczególności biegły przy wydawaniu opinii dysponował całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Sąd pominął wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1 i art. 35 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.).

Zasadą jest, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela polega na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej pozwalającej na przywrócenie stanu poprzedniego. Z tej zasady, wyrażonej w art. 363 § 1 k.c., a ponadto z podstawowej normy art. 361 § 2 k.c. wynika również, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej. Do wydatków tych należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Odmienny pogląd prowadziłby do niemożliwego do przyjęcia wniosku, że w sytuacji, gdy uszkodzona została rzecz już częściowo używana, to ciężar jej przywrócenia do stanu poprzedniego spoczywa częściowo na poszkodowanym. Do takiego obciążenia poszkodowanego skutkami zawinonego działania sprawcy szkody lub innej osoby odpowiedzialnej cywilnie za szkodę nie ma uzasadnionej podstawy prawnej. Przywrócenie bowiem rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów i materiałów, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztu naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego, a w konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.10.1972r. w sprawie II CR 425/72, LEX nr 1520).

Za w pełni uzasadnione Sąd uznał żądanie pozwu w zakresie kwoty 369 złotych stanowiącej koszt prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powoda. Powód, nie posiadając fachowej wiedzy, miał prawo zasięgnąć opinii biegłego, celem ustalenia, czy przyznane poszkodowanemu odszkodowanie zostało ustalone prawidłowo przez stronę pozwaną korzystającą przy sporządzaniu wycen z wiedzy rzeczoznawców, mających wiedzę i doświadczenie w zakresie wykonywania takich wycen.

Reasumując, w oparciu o wycenę biegłego i na podstawie powołanych wyżej przepisów, mając na uwadze, że pozwana nie wypłaciła powodowi żadnej kwoty tytułem odszkodowania, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem tj. 13 491,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 9 maja 2022 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1 000 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 700 złotych tytułem zwrotu zaliczki na biegłego oraz kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.

Nadto, na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.), Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pieszku kwotę 1 699,39 złotych tytułem zwrotu części wydatków na opinię biegłego, które tymczasowo wyłożone zostały przez Skarb Państwa.